

Retrievers kleuren je (jacht)dag.

De bedoeling van dit artikel is een antwoord te geven op de vraag: hoe kunnen Retrievers bijdragen tot een mooiere jachtdag?

Daartoe moeten we Retrievers eerst even situeren. Een Retriever is van huize uit een jachthond. Deze jachthondenfamilie bestaat uit een 6 tal rassen waarvan de Golden Retriever, Labrador Retriever en Flatcoated Retriever de meest bekende leden zijn. Minder bekend zijn dan de Nova Scotia, Chesapeake Bay en Curly Coated Retriever.

Wat kan een retriever nu eigenlijk betekenen voor een jachtdag, behoudens het feit dat hij voor een mooi plaatje zorgt en bijdraagt tot de sfeer?

Wel, kort gezegd zal een Retriever, samen met zijn voorjager, ervoor zorgen dat het wild binnenkomt en dat je gewoon heel wat minder wild kwijt bent. Hoe gaat dat dan wel in zijn werk, hoor je de jagers vragen, we hebben toch zelf honden?

Dat is inderdaad zo maar laten we eerlijk zijn, een jager wil zich concentreren op het jagen zelf terwijl een voorjager met Retriever zich kan concentreren op waar het wild valt en hoe het op de meest efficiënte manier binnenkomt, een perfect samenspel dus.

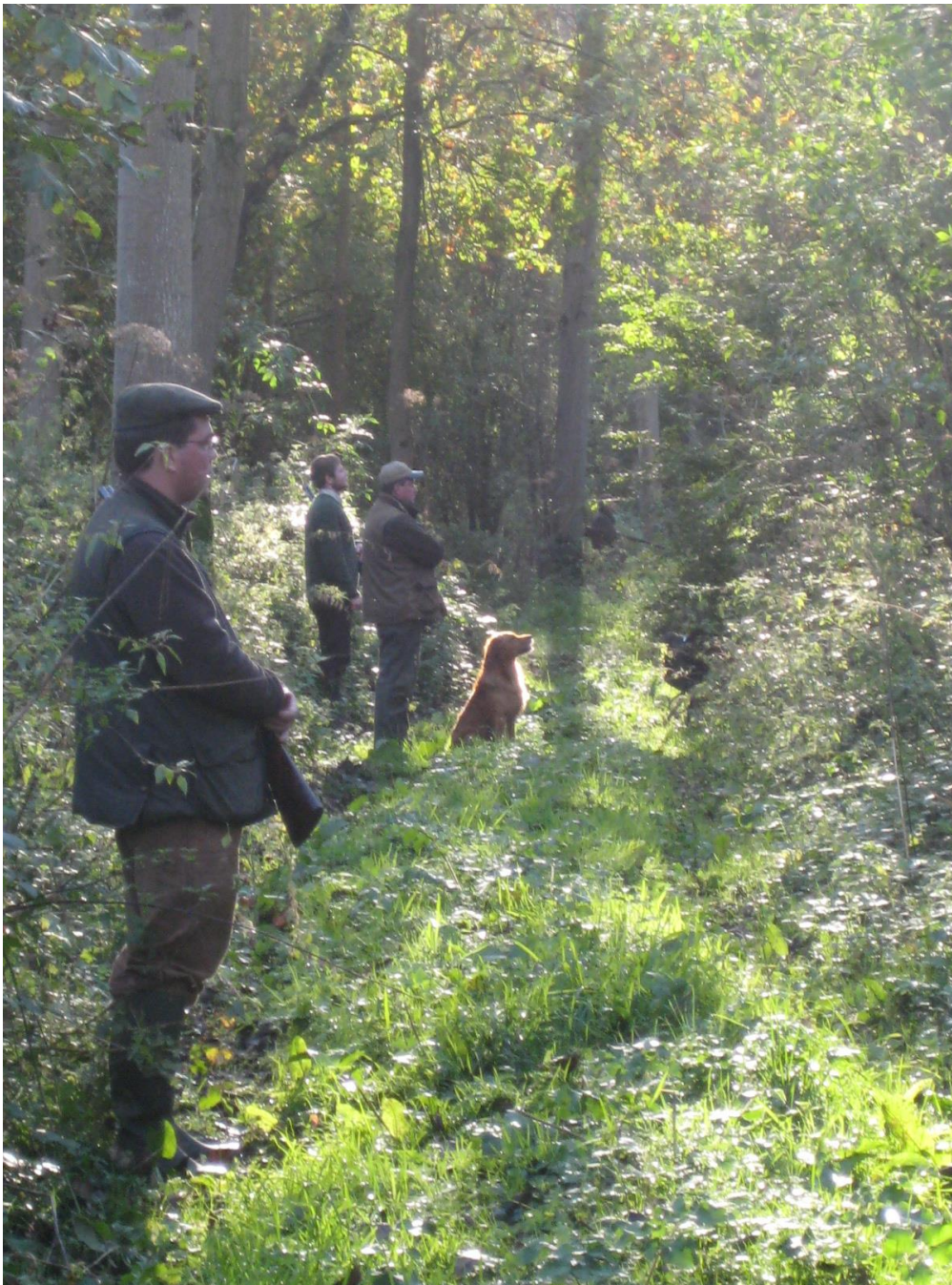
Dit vereist toch een woordje uitleg. Een Retriever werkt ná het schot, dus niet zoals een Spaniël, Setter of Voorstaande hond, die voor de lijn of in de drift jagen en het wild opstoten of voorstaan zodat de jager het kan schieten.

Een Retriever is bijgevolg een apporteur die het geschoten wild ophaalt, tot bij zijn voorjager brengt en het hem netjes afgeeft. Hij moet dit werk uiteraard kunnen doen zonder het jachtrevier te verstoren, daarom is hij stil, piept of blaft niet en worden zijn bevelen gegeven dmv. een jachtfluitje. Retrievers worden daarom opgeleid om rustig, stil en gehoorzaam te zijn zodat ze geen last worden ipv. een hulp tijdens een

jachtdag. Goed opgeleide Retrievers apporteren dan ook enkel wanneer de voorjager ze bevel geeft. Ze zijn dus per definitie gedisciplineerd, net als hun voorjagers ☺.

Hoe gaat dit dan allemaal in zijn werk?

Bij gedreven jachten ('battue fixe', 'driven shoot') betekent dit: tijdens de drift rustig op post zitten bij de voorjager, voor de veiligheid naast een geweer of tussen 2 geweren in, in sommige gevallen zelfs ver achter de lijn om de gekwetste stukken die doorvliegen niet te verliezen. Bij een gedreven jacht kan het zijn dat er geapporteerd wordt tijdens de drift maar het gebeurt bij voorkeur na de drift, tenzij een stuk gekwetst wordt waarbij de Retriever meteen ingezet wordt teneinde het stuk niet te verliezen en onnodig dierenleed te voorkomen.

Bij jachten voor de voet ('à la botte'/'battue marchante'/'walked-up shoot') betekent dit dan weer rustig naast de voorjager door het veld meestappen in de lijn van de geweren. Hier valt, nadat een stuk geschoten is, de lijn stil en wordt aan de Retriever de gelegenheid gegeven het stuk te apporteren.

In beide gevallen zijn dit wat we heten 'markeerapporten', want onze Retriever heeft de stukken zien vallen en we rekenen op het geheugen van onze hond om die stukken snel en efficiënt binnen te brengen.

Er zijn ook 'blinde apporten'. De Retriever heeft het wild dan niet zien vallen en wordt samen met zijn voorjager opgeroepen bij een jager die dan precies uitlegt waar het wild gevallen is. Het is hierbij niet uitzonderlijk dat de valplaats zich op 150m of meer bevindt. De voorjager stuurt zijn hond uit en geeft rond de valplaats het bevel tot zoeken, soms moet er ook wat bijgestuurd worden wat men 'dirigeren' noemt. We rekenen voor dit soort apporten op de gehoorzaamheid van de Retriever en er wordt op het juiste moment overgeschakeld naar zijn initiatief en zoekkwaliteiten.

Retrievers worden ook veel ingezet voor nazoek omdat ze specialisten zijn in het vinden van geschoten wild. Men heet dit een 'verloren zoek', de jager weet in dit geval min of meer waar het stuk moet gevallen zijn en kan een gebied afbakenen waar het zou moeten liggen, meestal is dat ook nog in dekking. Een voorjager met Retriever worden dan opgeroepen om een 'verloren zoek' te doen. De hond heeft het stuk ook hier niet zien vallen, de voorjager kan niet bijsturen want men weet niet precies waar het stuk ligt. We rekenen hier dus op het initiatief van de hond en zijn wildvinderskwaliteiten.

Al bij al kunnen we besluiten dat een Retriever een veelzijdige apporteerhond is die uw jachtdag een stuk aangenamer en efficiënter maakt. Ik wil hierbij graag afsluiten met een citaat van Colonel Thornton uit zijn *'Sporting Tour Through The Northern Parts of England and Great Part of the Highlands of Scotland'* gepubliceerd in 1804:

"I conceive that the great pleasure and elegance of shooting depends on the good order in which the dogs are kept."

Een waarheid als een koe. Tot één dezer dagen op uw jachtdag?

Gerdy Maelbrancke,
'Thorn Mill' Golden Retrievers.
<https://thornmillintro.weebly.com/>